Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

17 päivänä toukokuuta 2017*

Muutoksenhaku — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Euroopan komission täytäntöönpanopäätös — Tiedoksianto adressaatille — Liitteen tulostusmuodon oikaiseminen jälkikäteen — Päätöksen julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä — Kanteen nostamisen määräaika — Alkamisajankohta — Viivästyminen — Tutkimatta jättäminen

Asiassa C-339/16 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 16.6.2016,

Portugalin tasavalta, asiamiehinään L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida ja P. Estêvão,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään D. Triantafyllou ja M. França,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Regan sekä tuomarit J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari) ja A. Arabadjiev,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

tuomion

1 Portugalin tasavalta vaatii valituksellaan kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 19.4.2016 antaman määräyksen Portugali v. komissio (T-556/15, ei julkaistu, EU:T:2016:239; jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla kyseinen tuomioistuin jätti tutkimatta valittajan kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) (FEAGA) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) (Feader) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 22.6.2015 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/1119 (EUVL 2015, L 182, s. 39; jäljempänä riidanalainen päätös) siltä osin kuin sillä jätettiin rahoituksen ulkopuolelle tietyt kyseiselle jäsenvaltiolle aiheutuneet menot.

Asian tausta ja riidanalainen päätös

2 Komissio antoi 22.6.2015 riidanalaisen päätöksen, jossa se muun muassa sovelsi Portugalin tasavaltaan noin 137 miljoonan euron rahoitusoikaisua, joka koski toimenpidettä ”Muut suorat tuet – Pinta-alat” varainhoitovuosien 2010–2012 osalta.

3 Riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämä päätös on osoitettu – – Portugalin tasavallalle – –.”

4 Riidanalainen päätös annettiin 23.6.2015 tiedoksi Portugalin tasavallan pysyvälle edustustolle Euroopan unionissa numerolla C(2015) 4076.

5 Riidanalainen päätös julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 10.7.2015.

6 Portugalin pysyvä edustusto Euroopan unionissa sai 20.7.2015 ilmoituksen, johon oli liitetty seuraava englanninkielinen maininta:

”Teknisen virheen vuoksi 22.6.2015 annetun ja 23.6.2015 tiedoksiannetun [riidanalaisen] päätöksen liitteessä saattaa olla tulostusmuotoon liittyviä ongelmia. Tämän vuoksi lähetämme uudelleen liitteen, josta tulostusmuotoon liittyvät ongelmat on poistettu.”

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys

7 Portugalin tasavalta vaati unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 23.9.2015 toimittamallaan kannekirjelmällä riidanalaisen päätöksen kumoamista.

8 Komissio teki unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 8.10.2015 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla oikeudenkäyntiväitteen unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 130 artiklan 1 kohdan perusteella. Portugalin tasavalta esitti 20.11.2015 huomautuksensa komission tekemästä oikeudenkäyntiväitteestä.

9 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi 4.2.2016 määräämällään prosessinjohtotoimella komissiolta tietoja tämän 20.7.2015 tekemässä ilmoituksessa mainitsemista tulostusmuotoa koskevista ongelmista. Komissio vastasi unionin yleisen tuomioistuimen pyyntöön 17.2.2016 päivätyllä kirjelmällä, jolla se toimitti pyydetyt tiedot.

10 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisessa määräyksessä, että Portugalin tasavallan kanne oli selvästi nostettu kanteen nostamista varten asetetun määräajan päätyttyä ja näin ollen liian myöhään.

11 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi tältä osin, että määräaika kanteen nostamiselle riidanalaisesta päätöksestä oli alkanut kulua sen tiedoksiannosta Portugalin tasavallalle, mikä oli tapahtunut 23.6.2015. Kyseisen tuomioistuimen mukaan kanteen nostamisen määräaika, pitkien etäisyyksien vuoksi annettu määräaika mukaan luettuna, oli päättynyt unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen mukaisesti 2.9.2015 keskiyöllä.

12 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin jätti Portugalin tasavallan kanteen tutkimatta.

Asianosaisten vaatimukset

13 Portugalin tasavalta vaatii valituksellaan, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen määräyksen siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin piti komission esittämää oikeudenkäyntiväitettä perusteltuna

— toteaa, että riidanalaisesta päätöksestä tehty kanne on nostettu pätevästi SEUT 263 artiklassa asetetussa määräajassa, ja

— velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

14 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

— toteaa, että Portugalin tasavallan tekemä valitus on jätettävä tutkimatta, tai toteaa toissijaisesti, että valitus on perusteeton, ja

— velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

15 Portugalin tasavalta vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen, jotka perustuvat SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan soveltamisessa tehtyihin oikeudellisiin virheisiin.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten lausumat

16 Komissio väittää, että valitus on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että kaikkien Portugalin tasavallan esittämien valitusperusteiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat, koska kyseinen jäsenvaltio ainoastaan riitauttaa valituksenalaisen määräyksen samoilla perusteluilla, joihin se vetosi unionin yleisessä tuomioistuimessa, täsmentämättä niitä seikkoja ja perusteita, joiden vuoksi se katsoo unionin yleisen tuomioistuimen tehneen oikeudellisia virheitä.

17 Komission mukaan myös Portugalin tasavallan perustelu, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt ratkaisevien vastakkaisten syiden puuttuessa antaa etusija sellaiselle SEUT 263 artiklan tulkinnalle, joka ei johda sen kanteen osalta prekluusioon, on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että se koskee tosiseikkoja koskevan kysymyksen arviointia.

18 Portugalin tasavalta kiistää komission tekemän oikeudenkäyntiväitteen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

19 Siltä osin kuin komissio riitauttaa nyt käsiteltävän valituksen tutkittavaksi ottamisen sillä perusteella, että Portugalin tasavalta vaatii sen mukaan yksinomaan unionin yleisessä tuomioistuimessa jo esitettyjen perustelujen tutkimista uudelleen, on muistutettava, että erityisesti unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdasta ja 169 artiklan 2 kohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin ratkaisun kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi. Kyseisissä määräyksissä asetettua perusteluvelvollisuutta ei täytä sellainen valitus, jossa vain kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan unionin yleisessä tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut, sellaisetkin, joiden pohjana olevien tosiseikkojen osalta tämä tuomioistuin on nimenomaisesti omaksunut eri näkemyksen (tuomio 19.1.2017, komissio v. Total ja Elf Aquitaine, C-351/15 P, EU:C:2017:27, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

20 Jos valittaja kuitenkin riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen tekemän unionin oikeuden tulkinnan tai soveltamisen, ensimmäisessä oikeusasteessa tutkittuja oikeuskysymyksiä voidaan käsitellä uudelleen valituksen yhteydessä. Muutoksenhakumenettelyn tarkoitus jäisi nimittäin osaksi toteutumatta, jollei valittaja voisi tällä tavoin perustaa valitustaan perusteisiin ja perusteluihin, jotka on esitetty jo unionin yleisessä tuomioistuimessa (tuomio 19.1.2017, komissio v. Total ja Elf Aquitaine, C-351/15 P, EU:C:2017:27, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Nyt käsiteltävässä tapauksessa Portugalin tasavallan valituksessa ei pyritä ainoastaan siihen, että unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettu kanne tutkitaan uudelleen, vaan siinä pyritään juuri riitauttamaan unionin yleisen tuomioistuimen SEUT 263 artiklan kuudennesta kohdasta tekemä tulkinta ja oikeudellinen päättely, jonka johdosta unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kyseisen jäsenvaltion kanne oli selvästi tehty asetetun määräajan päättymisen jälkeen ja näin ollen liian myöhään.

22 Portugalin tasavalta on yksilöinyt tätä varten riittävän tarkasti sekä sen, miltä osin valituksenalaista määräystä arvostellaan, että ne perustelut, joihin se vetoaa kumoamisvaatimuksensa tueksi.

23 Siltä osin kuin lisäksi on kyse sen perustelun tutkittavaksi ottamisesta, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi ratkaisevien vastakkaisten syiden puuttuessa pitänyt antaa etusija sellaiselle SEUT 263 artiklan tulkinnalle, joka ei johda valittajan kanteen osalta prekluusioon, on todettava, että tämä perustelu ei koske ”tosiseikkoja koskevan kysymyksen arviointia” vaan tämän määräyksen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

24 Portugalin tasavallan valitus on näin ollen otettava tutkittavaksi.

Asiakysymys

Toinen ja kolmas valitusperuste

– Asianosaisten lausumat

25 Portugalin tasavalta väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki erinäisiä virheitä SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan tulkinnassa erityisesti valituksenalaisen määräyksen 31 kohdassa.

26 Yhtäältä sen mukaan kyseisen määräyksen sanamuodosta ilmenee, että kanteen nostamisen määräajan kannalta ratkaisevaa on riidanalaisen päätöksen julkaiseminen virallisessa lehdessä. Valittajan mukaan määräyksen (portugalinkielisessä versiossa olevan ilmaisun ”tapauskohtaisesti” (”conforme o caso”)) sanamuoto nimittäin osoittaa, että kanteen nostamisen määräajan alkamisajankohta on määritettävä

tässä määräyksessä ilmaistun julkistamismuotojen järjestyksen mukaan. Tästä seuraa, että tiedoksianto on toissijainen suhteessa julkaisemiseen, ja että näin on myös niiden päätösten osalta, joita ei tarvitse julkaista. Valittaja katsoo, että tätä tulkintaa tukee 10.3.1998 annettu tuomio Saksa v. neuvosto (C-122/95, EU:C:1998:94) ja että tämä tulkinta mahdollistaa oikeusvarmuuden periaatteen kunnioittamisen ja jäsenvaltioiden välisen syrjinnän välttämisen.

27 Toisaalta Portugalin tasavalta väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt antaa etusija sellaiselle SEUT 263 artiklan tulkinnalle, joka ei sen kanteen osalta johda prekluusioon, ja se viittaa tältä osin 26.9.2013 annettuun tuomioon PPG ja SNF v. ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594).

28 Portugalin tasavalta vetoaa kanteensa tueksi myös 22.1.1997 annettuun tuomioon Opel Austria v. neuvosto (T-115/94, EU:T:1997:3, 124 kohta), josta sen mukaan ilmenee, että oikeusvarmuuden periaate edellyttää, että toimi saatetaan sen, jota asia koskee, tietoon sellaisella tavalla, että tämä voi tietää varmuudella ajankohdan, josta alkaen toimella on oikeusvaikutuksia. Portugalin tasavallan mukaan tästä samasta tuomiosta seuraa, että tätä oikeusvarmuuden vaatimusta on noudatettava erityisen tiukasti silloin, kun on kyse toimesta, jolla voi olla taloudellisia seurauksia, jotta asianomaiset voivat tietää tarkasti siinä heille asetettujen velvollisuuksien laajuuden.

29 Lisäksi Portugalin tasavalta väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin ottanut valituksenalaisen tuomion 37 kohdassa huomioon niitä seurauksia, jotka johtuvat komission vakiintuneesta käytännöstä, jonka mukaan jäsenvaltioille maataloustukirahaston ja maaseuturahaston perusteella aiheutuneiden menojen tarkastamista ja hyväksymistä koskevat päätökset julkaistaan virallisessa lehdessä.

30 Portugalin tasavalta katsoo, että tältä osin 10.3.1998 annetusta tuomiosta Saksa v. neuvosto (C-122/95, EU:C:1998:94) seuraa, että se saattoi perustellusti odottaa, että riidanalainen päätös julkaistaisiin virallisessa lehdessä ja että määräaika kanteen nostamiselle alkaisi kulua julkaisemispäivästä.

31 Portugalin tasavallan mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ottanut huomioon siitä seikasta johtuvia oikeusvaikutuksia, että komissio julkaisee tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevat päätökset virallisen lehden L-sarjassa.

32 Portugalin tasavalta tukeutuu 27.11.2007 annettuun määräykseen Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret ja Akar v. komissio (C-163/07 P, EU:C:2007:717, 32 ja 36 kohta) ja väittää lisäksi, että komissio on ”menetellyt sellaisella tavalla, että se on aiheuttanut ymmärrettävän sekaannuksen vilpittömässä mielessä olevalle oikeussubjektille” ja että oikeuskäytännössä on myönnetty, että tietyt tilanteet voidaan rinnastaa ”ennalta arvaamattomiin seikkoihin tai ylivoimaiseen esteeseen niin, että määräajan päättyminen ei johda oikeudenmenetyksiin niiden osalta, joita asia koskee”.

33 Komissio vaatii, että toinen ja kolmas valitusperuste hylätään.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

34 SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan mukaan kumoamiskanne on pantava vireille kahden kuukauden kuluessa tapauskohtaisesti joko toimen julkaisemisesta tai siitä, kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka jollei toimea ole julkaistu tai annettu tiedoksi, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun tämä on saanut siitä tiedon.

35 Lisäksi SEUT 297 artiklan 2 kohdan kolmannesta alakohdasta ilmenee, että toimista, jotka on julkaistava virallisessa lehdessä, poiketen muun muassa päätökset, joille on osoitettu vastaanottaja, on annettava tiedoksi niille, joille ne on osoitettu, ja ne tulevat voimaan, kun ne on täten annettu tiedoksi.

36 Kun näitä kahta EUT-sopimuksen määräystä luetaan yhdessä, niistä seuraa, että kumoamiskanteiden osalta kanteen nostamisen määräajan alkamisajankohdan määrittämiseksi huomioon otettava päivä on julkaisemispäivä silloin, kun tästä toimen voimaantulon edellytyksenä olevasta julkaisemisesta määrätään tässä perussopimuksessa, ja muissa SEUT 297 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa mainituissa tapauksissa – joihin lukeutuvat päätökset, joille on osoitettu vastaanottaja – tiedoksiantamispäivä.

37 Tämä SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan tulkinta on vahvistettu oikeuskäytännössä toteamalla, että kun kyse on toimesta, jolle on osoitettu vastaanottajat, ainoastaan toimen vastaanottajille tiedoksiannettu teksti on todistusvoimainen vaikka tämä toimi olisi myös julkaistu virallisessa lehdessä (tuomio 13.7.1966, Consten ja Grundig v. komissio, 56/64 ja 58/64, EU:C:1966:41, s. 491).

38 Tästä seuraa, että toisin kuin Portugalin tasavalta väittää, toimen tiedoksianto ei ole luonteeltaan toissijainen sen virallisessa lehdessä julkaisemiseen nähden siihen, jolle tämä toimi on osoitettu, sovellettavan kanteen nostamisen määräajan alkamisajankohdan määrittämiseksi.

39 Maaliskuun 10. päivänä 1998 annetun tuomion Saksa v. neuvosto (C-122/95, EU:C:1998:94) perusteella ei voida päätyä erilaiseen päätelmään. Kyseisen tuomion 35 kohdan mukaan nimittäin SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan sanamuodosta ilmenee, että päivä, jolloin toimesta saadaan tieto, on kanteen nostamisen määräajan alkamisajankohdan perusteena toissijainen toimen julkaisemista koskevaan perusteeseen tai sen tiedoksiantamista koskevaan perusteeseen verrattuna.

40 Kun otetaan huomioon kaikki edellä todettu, on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä todetessaan erityisesti valituksenalaisen määräyksen 36 kohdassa, että määräajan laskemiseksi oli otettava huomioon riidanalaisen päätöksen tiedoksianto Portugalin tasavallalle eikä kyseisen päätöksen julkaisemista virallisessa lehdessä.

41 Tätä toteamusta ei voida saattaa kyseenalaiseksi muilla Portugalin tasavallan toisen ja kolmannen valitusperusteensa yhteydessä esittämillä perusteluilla.

42 Sama pätee Portugalin tasavallan väitteeseen, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt antaa etusija sellaiselle SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan tulkinnalle, joka ei johda sen kanteen osalta prekluusioon, koska joka tapauksessa tämän määräyksen, kun sitä luetaan yhdessä SEUT 297 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan kanssa, merkitys, on selvä eikä sen muotoilu jätä sijaa epäilyille sen tulkinnasta.

43 Tästä samasta syystä Portugalin tasavalta ei voi väittää, että komissio olisi menetellyt sellaisella tavalla, että se on aiheuttanut ”sekaannuksen vilpittömässä mielessä olevalle oikeussubjektille” julkaistessaan jäsenvaltioille maatalousrahastojen perusteella aiheutuneiden menojen tarkastamista ja hyväksymistä koskevat päätökset, että sen SEUT 263 artiklan kuudennesta kohdasta omaksuma tulkinta merkitsisi anteeksiannettavaa virhettä (ks. vastaavasti määräys 17.5.2002, Saksa v. parlamentti ja neuvosto, C-406/01, EU:C:2002:304, 21 kohta) tai että unionin yleisen tuomioistuimen tästä määräyksestä omaksuma tulkinta olisi ristiriidassa oikeusvarmuuden periaatteen kanssa.

44 Kaikista edellä esitetyistä seikoista seuraa, että toinen ja kolmas valitusperuste on hylättävä.

Ensimmäinen valitusperuste

– *Asianosaisten lausumat*

45 Portugalin tasavalta väittää, että sen jälkeen, kun riidanalainen päätös oli annettu sille 23.6.2015 tiedoksi sen ”väliaikaiseksi” luonnehtimalla tiedoksiannolla, kyseinen päätös annettiin sille ”lopullisesti” tiedoksi 20.7.2015. Se katsoo, että viimeksi mainittua päivää on pidettävä määräajan

alkamisajankohtana, koska – toisin kuin valituksenalaisen määräyksen 42 kohdasta ilmenee – se ei voinut 23.6.2015 tehdyn tiedoksiannon perusteella tutustua riidanalaisen päätöksen sisältöön täysimääräisesti, minkä komissio sen mukaan vahvisti myöntäessään, ettei tämä tiedoksianto ollut moitteeton eikä täydellinen. Kanne on valittajan mukaan siten nostettu määräajassa.

46 Komissio vaatii ensimmäisen valitusperusteen hylkäämistä.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

47 Unionin toimien tiedoksi antamisen sääntöjenmukaisuudesta unionin tuomioistuin on jo täsmentänyt, että päätös on annettu asianmukaisesti tiedoksi silloin, kun se on toimitettu adressaatilleen ja tälle on annettu tilaisuus tutustua siihen (ks. määräys 2.10.2014, Page Protective Services v. EUH, C-501/13 P, ei julkaistu, EU:C:2014:2259, 30 kohta).

48 Tältä osin valituksenalaisen määräyksen 26 ja 27 kohdasta ilmenee, että riidanalainen päätös annettiin Portugalin tasavallalle tiedoksi 23.6.2015 ja että tällä on ollut tilaisuus tutustua kyseisen päätöksen sisältöön ja sen perusteena oleviin perusteluihin. Lisäksi kyseisen määräyksen 42 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että 20.7.2015 tehdyn myöhemmän ilmoituksen yksinomaisena tarkoituksena oli riidanalaisen päätöksen liitteessä olevien numerotietoja sisältävien taulukoiden tulostusmuodon muuttaminen eikä tämä muutos koskenut portugalinkielistä toisintoa, jonka sisältöä ja esitystapaa ei muutettu millään tavalla.

49 Portugalin tasavallan perusteluista, jotka perustuvat siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tältä osin ottanut vääristyneellä tavalla huomioon sille esitettyjä tosiseikkoja ja selvitysaineistoa, riittää, kun todetaan, että kaikki riidanalaisessa päätöksessä olevat Portugalin tasavaltaa koskevat seikat käyvät selvästi ilmi 23.6.2015 tiedoksiannetusta toisinnosta.

50 Edellä todetusta seuraa, että riidanalainen päätös on annettu Portugalin tasavallalle asianmukaisesti tiedoksi 23.6.2015.

51 20.7.2015 tehdystä ilmoituksesta on todettava, että oikeuskäytännöstä ilmenee joka tapauksessa, että päätöksestä, jolla – kuten selvästi nyt käsiteltävässä tapauksessa – ainoastaan vahvistetaan aikaisempi päätös, ei aiheudu kanteen nostamiselle asetetun uuden määräajan alkamista, koska ei voida ottaa tutkittavaksi kumoamiskannetta päätöksestä, jolla pelkästään vahvistetaan sellainen aikaisempi päätös, jota ei ole riitautettu määräajassa (ks. vastaavasti määräys 21.11.1990, Infortec v. komissio, C-12/90, EU:C:1990:415, 10 kohta).

52 Kun otetaan huomioon edellä todettu, unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä, kun se totesi valituksenalaisen määräyksen 27 kohdassa, että Portugalin tasavalta saattoi riidanalaisen päätöksen 23.6.2015 tehdyn tiedoksiannon perusteella tutustua kyseisen päätöksen sisältöön ja sen perusteena oleviin perusteluihin, ja valituksenalaisen määräyksen 44 kohdassa, että määräaika kanteen nostamiselle riidanalaisesta päätöksestä alkoi päätöksen tiedoksiannosta Portugalin tasavallalle 23.6.2015 eikä 20.7.2015 tehdystä ilmoituksesta.

53 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä.

54 Edellä esitetystä seuraa, että valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

55 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.

56 Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

57 Koska komissio on vaatinut Portugalin tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Portugalin tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset